

Foto: Adrian Timar

Virginia Itta MARCU

Nicolae PRELIPCEANU

Deschiderea ușilor închise

Angajare de clovn într-un spectacol admirabil la Brașov

Impresionant spectacolul lui Claudiu Goga cu piesa lui Matei Vișniec *Angajare de clovn*, la Teatrul „Sică Alexandrescu”, din Brașov, unde cel dintâi este director.

Spectatorul pătrunde pe scenă, într-un spațiu bine închis, cu pereți albi, pe o ușă dublă, deschisă, în fața căreia stă, o alta identică. Este aceea la care vor aștepta cei trei clovni bătrâni, toți cu speranța reluării vieții lor de altădată, în urma unui anunț. La cea de-a doua ușă, doi dintre ei, mai îndrăzneți, vor și bate, fără să primească vreun răspuns lămurit. Ușa aceasta se va deschide numai o singură dată, în final, iar atunci pentru a scoate din scenă cadavrul celui care a murit, imediat după ce a mimat, în fața celorlalți trei, chiar moartea. Cealaltă ușă, pe care am intrat noi, spectatorii, se va tot deschide în cursul acțiunii, de câte ori concurenții vor încerca să scape unul de altul, aruncându-și reciproc uriașul geamantan care îl însoțește pe fiecare dintre ei. O singură dată ușa aceasta nu va putea fi deschisă și anume atunci când pe-afară se aud sunetele, ademenitoare pentru cei trei

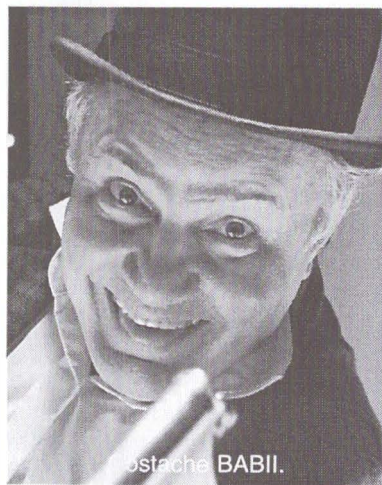
bătrâni clovni, specifice trecerii unui circ adevărat. Atunci, cei trei clovni vor încerca în zadar să iasă și să se alăture lumii lor, singura pe care o iubesc și o înțeleg: circul; ei sunt zidiți, împreună cu noi, într-o altă lume, acolo unde, în final, va veni și moartea să-l ia pe cel dintâi dintre ei.

Dar vorbele spun foarte puțin despre farmecul pătrunzător, dureros, al acestui spectacol, care începe încă din textul lui Matei Vișniec, acest dramaturg cu vocație, în același timp, de poet. Pentru că vorbele pot spune foarte puțin și despre inegalabilele talente ale celor trei mari actori de la Brașov: Virginia Itta Marcu, Mircea Andreescu și Costache Babii. Aceștia construiesc, profesionist și mai mult decât doar atât, trei personaje care au ceva în comun, dar care sunt ființe omenești bine conturate, bine diferențiate. Deși persoane trecute de vreo două tinereți biologice, cei trei artiști fac minuni în spectacol, cu o energie și o dezinvoltură a manevrării expresive a propriilor corpuri, pe care o pot invidia și unii mult mai tineri după buletin. Întâlnirea lor este una exemplară, ei nu se luptă unul cu altul cum fac alții, mai ales pe scenele din Capitală. Lupta lor, disperată, e doar cea din povestea spusă de Vișniec. Aproape că simți mulțumirea celui alt pentru reușitele celui din fața sa. Doza de funambulesc pe care o cere subiectul, povestea, nu duce spectacolul dincolo de ceea ce este: o dramă omenească, ale cărei accente tragice sunt compensate de momente de comedie. Aș zice „ca-n viață”, dacă n-ar fi prea puțin spus.

Finalmente, după toate sensurile care transpar din mișcarea pe scenă a celor trei mari actori, din cuvintele lor, din nuanțele pe care le dau ei corporalității, rămâne impresia lucrului excelent gândit și excelent făcut, o creație împlinită, la care contribuie, în ordinea lucrurilor, și scenografa debutantă Ramona Ingrid Macarie și compozitorul George Marcu. Nu știu dacă teatrul din Brașov se clatină, dar cu acest spectacol Claudiu Goga i-a zidit un serios contrafort, comparabil, cine știe, cu cele ale mai vechilor zidiri kronstadtene.

Virginia Itta MARCU.

Mircea
ANDREESCU

Costache BABII.